

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6C/89/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617204661
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3617204661.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v spore žalobcu S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., H. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Matejom Valjentom, advokátom v Partizánskom, Jesenského 232 proti žalovanému M. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom T.W., H. XXX/X, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Edit Balážiková s.r.o., so sídlom Partizánske, Jesenského 231/5 o zaplatenie 10 000 € s príslušenstvom a v spojenej veci vedenej pôvodne na tunajšom súde pod spisovou značkou 6C/8/2018 žalobcu M. Š., nar. XX.XX.XXXX proti žalovanému S. G., nar. XX.XX.XXXX, o určenie, že záložné právo zaniklo, takto

rozhodol:

I. Súd návrh M. Š. na prerušenie konania, doručený súdu dňa 08.03.2018, zamietá.

II. Súd žalobu žalobcu M. Š. podanú pôvodne v konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 6C/8/2018 proti žalovanému S. G., ktorou sa domáha určenia, že záložné právo zaniklo, zamietá.

III. Súd zrušuje neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Partizánske zo dňa 11.01.2018 číslo konania 6C/87/2017-70, ECLI:SK:OSPE:2018:3617204603.1 s účinnosťou od právoplatnosti výroku II. tohto rozhodnutia.

IV. Žalovaný vo veci vedenej na tunajšom súde pod spisovou značkou 6C/89/2017 M. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., H. XXX/X je povinný zaplatiť žalobcovi vo veci vedenej na tunajšom súde pod spisovou značkou 6C/89/2017 S.V. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., H. XXXX/XX, sumu 10 000,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10 000,- € od 25.07.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Žalobca vo veci vedenej na tunajšom súde pod spisovou značkou 6C/89/2017 S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M.L., H. XXXX/XX má proti žalovanému M. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom T.Á., H. XXX/X, nárok na náhradu trov konania pôvodne vedeného pod spisovou značkou 6C/8/2018 a trov konania vedeného pod spisovou značkou 6C/89/2017 v rozsahu 100%.

VI. Súd vracia žalovanému M. Š. nar. XX. XX. XXXX bytom T.Á., H. XXX/X zložený preddavok na trovy dokazovania vo výške 30 eur, ktorý bol zaplatený dňa 31. 01. 2019 a zúčtovaný účtovným dokladom č. 04012019.

VII. Upravuje sa účtáreň tunajšieho súdu, aby žalovanému M. Š. nar. XX. XX. XXXX bytom T., H. XXX/X vrátila zaplatený preddavok na trovy dokazovania vo výške 30 eur, ktorý bol zaplatený dňa 31. 01. 2019 a zúčtovaný účtovným dokladom č. 04012019, druh trov konania D14, položka registra 2, rok 2019.

o d ô v o d n e n i e :

(1) Žalobca S. G. sa podanou žalobou domáha proti žalovanému M. Š. zaplattenia sumy 10 000 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10 000 € od 25.07.2016 do zaplattenia. Konanie sa začalo na tunajšom súde pod spisovou značkou 6C/89/2017.

(2) Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2015 mu postúpila L. Y. pohľadávku voči žalovanému vo výške 75 000 € z titulu poskytnutej pôžičky. Na základe dodatku č. 1 zmluvy o pôžičke zo dňa 09.02.2015, dodatku č. 2 zmluvy o pôžičke zo dňa 24.07.2015 a dodatku č. 3 zmluvy o pôžičke zo dňa 13.02.2017 žalobca poskytol žalovanému ďalšie pôžičky v celkovej výške 105 000 €. V zmysle čl. III. dodatku č. 3 zmluvy o pôžičke zo dňa 13.02.2017 splatnosť pôžičky v sume 30 000 € bola 24.07.2016, splatnosť pôžičky v sume 75 000 € bola 05.09.2016 a splatnosť pôžičky v sume 60 000 € bola 13.02.2018. Listom zo dňa 12.10.2017 žalobca vyzval žalovaného k zaplatteniu splatnej časti pôžičky vo výške 105 000 €. Následne žalovaný žalobcovi dňa 07.12.2017 poslal časť dlžnej sumy vo výške 17 805 €. Zostatok dlžnej sumy tak predstavuje 87 195 €. Týmto žalobným návrhom si uplatňuje nárok na zaplattenie časti svojej splatnej pohľadávky vo výške 10 000 € s príslušenstvom. Ide o časť požičanej sumy 30 000 € splatnej dňa 24.07.2016. Zároveň si uplatnil úrok z omeškania podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.

(3) Ako dôkazy označil v žalobe zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2015, dodatok č. 1 zmluvy o pôžičke zo dňa 09.02.2015, dodatok č. 2 zmluvy o pôžičke zo dňa 24.07.2015, dodatok č. 3 zmluvy o pôžičke zo dňa 13.02.2017, výzvu na zaplattenie zo dňa 12.10.2017.

(4) Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 29.01.2018 č.k. 6C/89/2017-24, proti ktorému podal žalovaný včas odpor. Odpor odôvodnil tým, že jeho záväzok voči žalobcovi zanikol splnením dlhu, keďže veriteľovi vrátil pôžičku, ktorá je predmetom tejto žaloby, v celom rozsahu. Ešte pred podaním žaloby, dňa 07.12.2017 mu vrátil celkom sumu 105 000 €, a to časť vo výške 67 945 € menšími hotovostnými platbami realizovanými v mesiacoch október 2014 až september 2017 podľa priloženého prehľadu splátok, časť vo výške 19 250 € dňa 17.05.2017 a časť vo výške 17 805 € dňa 07.12.2017.

(5) Ako dôkazy v odpore označil prehľad splátok, kvitanciu a platobný príkaz.

(6) Zároveň v odpore navrhol, aby súd v súlade s § 164 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „CSP“) prerušil konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod spisovou značkou 6C/8/2018, pretože v uvedenom konaní sa rieši otázka, ktorá má zásadný význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, a to otázka uspokojenia pohľadávky žalobcu, zaplattenia ktorej sa žalobca v tomto konaní domáha.

(7) Súd doručil odpor žalobcovi a umožnil mu vyjadriť sa k nemu. Žalobca k nemu uviedol, že tvrdenie, že žalovaný zaplatil sumu 105 000 €, nezodpovedá skutočnosti. Je nepochybné, že výška jeho pohľadávky voči žalovanému predstavuje 165 000 € a žalovaný preto v odpore neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé k zamietnutiu žaloby a neuvádza žiadne prostriedky procesnej obrany ako to vyžaduje CSP. Žalobca poukázal na to, že bola uzatvorená dňa 05.09.2014 zmluva o pôžičke a súčasne aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli zmenené a doplnené dňa 09.02.2015 dodatkom č. 1 k zmluve o zriadení záložného práva a k zmluve o pôžičke, na základe ktorého boli žalobcovi poskytnuté prostriedky vo výške 15 000 €, dňa 24.07.2015 dodatkom č. 2 k zmluve o zriadení záložného práva a k zmluve o pôžičke, na základe ktorého boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 30 000 € a dňa 13.02.2017 dodatkom č. 3 k zmluve o zriadení záložného práva a k zmluve o pôžičke, na základe ktorého boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 60 000 €. Dodatky č. 2 a 3 boli po postúpení pohľadávok uzatvárané už medzi žalobcom a žalovaným. (Žalobca uvádza vo vyjadrení, že prostriedky boli poskytnuté žalobcovi, čo však súd považuje len za chybu v písaní, je zrejmé a nesporné, že prostriedky boli poskytnuté žalovanému - pozn. súdu). Finančné prostriedky boli žalovanému poskytnuté bezhotovostne, v prospech jeho bankového účtu. Pohľadávky sú zabezpečené záložným právom k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. T., a to k parcele č. XXX - záhrady o výmere XXX m², k parcele č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m², k parcele č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², k parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², všetko ako parcely registra „Z.“ evidované na katastrálnej mape a k stavbe so súpisným číslom XXX postavenej na parcele č. XXX/X - rodinnému domu a k stavbe so súpisným číslom XXX postavenej na parcele č. XXX - garáži, ktoré sú evidované v katastri nehnuteľností na Okresnom úrade T., odbore katastrálnom na liste vlastníctva č. XXXX (ďalej aj len „nehnuteľnosti“ alebo aj „záloh“). Výška poskytnutej istiny 165 000 € je nepochybná. Žalovaný vrátil len jej časť, a to vo výške 19 250 € dňa 17.05.2017, vo výške 17 805 € dňa 07.12.2017 a dňa 28.02.2018 vo výške 30 000

€. Sumu 19 250 € mu žalovaný nikdy neposkytol reálne, ale došlo k zápočtu pohľadávok (pohľadávka žalovaného na zaplatenie kúpnej ceny za motorku oproti pohľadávke žalobcu na vrátenie pôžičky). Žalovaným predložené poznámky považuje za nedôveryhodné, nepreukazujúce tvrdenie, že vrátil sumu 67 945 €. Žalovaný mu v období od októbra 2014 do 21.07.2015 nemal dôvod vracať pôžičku, pretože veriteľkou pohľadávky bola L. Y.. Okrem toho žalovaný bol povinný pôžičku vrátiť bezhotovostne na účet uvedený v zmluve, respektíve v dodatkoch. Taktiež splácanie dlhu v hotovosti by bolo v rozpore so zákonom č. 394/2012 Z.z. o obmedzení platieb v hotovosti.

(8) Vyjadrenie súd doručil žalovanému, ktorý k nemu v písomnom podaní doručenom súdu dňa 03.05.2018 uviedol, že sa pridrižiava vyjadrení uvedených v odpore. Dňa 28.02.2018 vrátil ďalšiu časť pôžičky vo výške 30 000 €. Do dňa podania vyjadrenia tak vrátil celkom sumu 135 000 €. Časť pôžičky splatnú dňa 24.07.2016 už dávno vrátil.

(9) Súd uznesením zo dňa 19.06.2018 č.k. 6C/89/2017-49 spojil na spoločné konanie konania vedné pred tunajším súdom pod spisovou značkou 6C/89/2017 a pod spisovou značkou 6C/8/2018 s tým, že spojené konanie sa ďalej vedie pod spisovou značkou 6C/89/2017. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.07.2018.

(10) V konaní vedenom pôvodne pod spisovou značkou 6C/8/2018 sa žalobca M. Š. domáha proti žalovanému S. G. určenia, že záložné právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese T., obec T., kat. úz. T., vedeným Okresným úradom T., katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela reg. „Z.“ parc. č. XXX o výmere XXX m² - záhrady, parcela reg. „Z.“ parc. č. XXX o výmere XX m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela reg. „Z.“ parc. č. XXX/X o výmere XXX m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela reg. „Z.“ parc. č. XXX/X o výmere XXX m² - zastavané plochy a nádvoria, rodinný dom súp. č. XXX stojaci na parcele reg. „Z.“ parc. č. XXX/X o výmere XXX m² - zastavané plochy a nádvoria a garáž súp. č. XXX stojaca na parcele reg. „Z.“ parc. č. XXX o výmere XX m² - zastavané plochy a nádvoria, zapísané v časti „Z.“ listu vlastníctva č. XXXX pod č. V 1709/14, zaniklo uspokojením zabezpečenej pohľadávky.

(11) Žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6C/87/2017 zo dňa 11.01.2018 súd rozhodol o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, že žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o žalobnom návrhu podľa výroku II. uznesenia a vo výroku II. uložil žalobcovi povinnosť podať v lehote 30 dní na súde proti žalovanému žalobu o určenie, že záložné právo k zálohu zaniklo alebo o uloženie povinnosť žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva na uspokojenie pohľadávky prevyšujúcej sumu aktuálneho zostatku dlhu žalobcu v sume, ktorú žalobca v žalobe špecifikuje. Žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností - zálohu. Dňa 05.09.2014 ako dlžník uzatvoril so L. Y.Š. ako veriteľom zmluvu o pôžičke, titulom ktorej mu bola poskytnutá bezúročná peňažná pôžička vo výške 60 000 €, ktorú sa zviazal vrátiť najneskôr do 05.09.2016. Dňa 09.02.2015 bol medzi ním a L. Y. uzatvorený dodatok č. 1 k zmluve o pôžičke, na základe ktorého mu bolo poskytnutých ďalších 15 000 € a celková suma pôžičky sa zvýšila z 60 000 € na 75 000 €, ktorú sumu sa zaviazal vrátiť najneskôr do 05.09.2016. Dňa 21.07.2015 bola medzi L. Y. ako postupcom a žalovaným ako postupníkom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky, titulom ktorej L. Y. postúpila žalovanému celú pohľadávku zo zmluvy o pôžičke v znení jej dodatku č. 1 a to vo výške 75 000 € istiny. Dňa 24.07.2015 bola medzi ním a žalovaným podpísaná listina označená ako Dodatok č. 2 k Zmluve o pôžičke, na základe ktorého mu bolo poskytnutých ďalších 30 000 € a celková suma poskytnutej pôžičky sa zvýšila zo 75 000 € na 105 000 €, ktorú sumu mal podľa dodatku vrátiť tak, že časť vo výške 30 000 € do 24.07.2016 a časť vo výške 75 000 € od 05.09.2016. Dňa 13.02.2017 bola medzi ním a žalovaným podpísaná ďalšia listina označená ako dodatok č. 3 k zmluve o pôžičke, na základe ktorého mu bolo poskytnutých ďalších 60 000 € a celková suma poskytnutej pôžičky sa zvýšila zo 105 000 € na 165 000 €, ktorú sumu mal podľa dodatku vrátiť v časti vo výške 30 000 € do 24.07.2016, v časti vo výške 75 000 € od 05.09.2016 a v časti vo výške 60 000 € do 13.02.2018. Za účelom zabezpečenia pohľadávky zo zmluvy o pôžičke vo výške 60 000 € bola medzi ním ako záložcom a L. Y. ako záložným veriteľom dňa 05.09.2014 uzatvorená zmluva o zriadení záložného práva k zálohu, ktoré je zapísané v časti Z. listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. T. pod č. V 1709/14. Dňa 09.02.2015 bol medzi ním a L. Y. uzatvorený dodatok č. 1 k zmluve o zriadení záložného práva, ktorým sa záložné právo rozšírilo na pohľadávku celkom vo výške 75 000 €, avšak tento nebol zavkladovaný do katastra nehnuteľností. Dňa 24.07.2015 bola medzi ním a žalovaným podpísaná listina označená ako dodatok č. 2 k zmluve o zriadení záložného práva, ktorou sa malo záložné právo rozšíriť na pohľadávku celkom vo výške 105 000 € istiny. Ani ten nebol zavkladovaný do katastra. Všetky listiny vypracoval právnik žalovaného, resp. právnik L. Y. a jemu boli iba predložené na podpísanie. Dňa 13.10.2017 obdržal od žalovaného list zo dňa 12.10.2017, ktorým ho vyzval na zaplatenie sumy 105 000 € titulom zmluvy o pôžičke v znení dodatkov, tvrdiac, že mu nebola vrátená ani len časť pôžičky.

Toto tvrdenie nie je pravdivé, dňa 12.10.2017 mu vrátil celkom sumu 87 195 € postupnými hotovostnými platbami realizovanými na základe dohody so žalovaným v mesiacoch október 2014 až september 2017. O tom poskytol žalovanému aj písomnú odpoveď zo dňa 07.11.2017, na ktorú žalovaný reagoval listom zo dňa 09.11.2017, ktorým vyzval žalobcu na predloženie dokladov z bankového účtu o realizovaní úhrad. Následne od žalovaného obdržal oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 02.11.2017 predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe a výzvu na umožnenie vykonania ohodnotenia nehnuteľnosti a obhliadky nehnuteľnosti od dražobníka. Do listu vlastníctva bola zapísaná poznámka o začatí výkonu záložného práva v prospech žalovaného. Žalovaný nie je oprávnený záložné právo vykonať, nakoľko toto v súlade s ustanovením § 151b ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka zaniklo zánikom - uspokojením zabezpečenej pohľadávky. Do podania žaloby vrátil celkom sumu 105 000 €, a to časť vo výške 67 945 € menšími hotovostnými platbami realizovanými v mesiacoch október 2014 až september 2017, časť vo výške 19 250 € dňa 17.05.2017 a časť vo výške 17 805 € dňa 07.12.2017. Žalovaný klame a zavádza, ak popiera prevzatie akejkoľvek hotovosti. Realizovanie hotovostných platieb od októbra 2014 do septembra 2017 nevie preukázať priamym dôkazom, nakoľko ich dával žalovanému v dobrej viere a nenapadlo mu, že by ich odtajil a zamlčal. Osem mesiacov po splatnosti časti pôžičky 30 000 € a pol roka po tom, ako nastala splatnosť časti pôžičky vo výške 75 000 € mu žalovaný poskytol ďalšiu pôžičku a to vo výške 60 000 €, a teda je logicky vylúčené, že by mu žalovaný poskytol ďalšiu pôžičku, keby mu dovtedy nezaplatil nič z tých predchádzajúcich. Na preukázanie hotovostných platieb v mesiacoch október 2014 až september 2017 predložil výpis zo svojho účtu, podľa ktorého vždy okolo 6. dňa v mesiaci, kedy realizoval hotovostné splátky pôžičky, z účtu vyberal za týmto účelom peniaze. Žalovaný vo svojom liste zo dňa 09.11.2017 popiera aj prevzatie sumy 19 250 €, avšak túto skutočnosť mu sám písomne potvrdil na dodatku č. 2 k zmluve o pôžičke, čo takisto svedčí o jeho nečestnosti. Z oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 02.11.2017 z časti „titul vzniku záložného práva“ vyplýva, že žalovaný má v úmysle vykonať záložné právo za účelom uspokojenia pohľadávky vo výške 105 000 € istiny s príslušenstvom. On však má za to, že dotknuté záložné právo zabezpečuje pohľadávku len vo výške 60 000 € istiny z titulu pôvodnej zmluvy o pôžičke a nevzťahuje sa na sumy poskytnuté titulom dodatkov č. 1 a č. 2 k zmluve o pôžičke, nakoľko dodatok č. 1 k zmluve o zriadení záložného práva nebol zavkladovaný do katastra nehnuteľností, a teda záložné právo na zabezpečenie časti pôžičky vo výške 15 000 € poskytnutej titulom dodatku č. 1 k zmluve o pôžičke podľa ustanovenia § 151e ods. 2 Občianskeho zákonníka nevzniklo, keďže toto vzniká až zápisom v katastri nehnuteľností a v zmysle ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka možno zmluvou prevádzať vždy len jednotlivé pohľadávky (práva na plnenie). Predmetom postúpenia nemôže byť celý záväzkový vzťah, t.j. všetky práva a povinnosti, ktoré mal pôvodný veriteľ. Zmluvou o postúpení pohľadávky nevstupuje postupník do právneho postavenia postupcu v celom rozsahu ako jeho právny nástupca, ale sa zmluvne prevádza len určitá pohľadávka a s ňou spojené práva podľa ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Postupník tak nie je singulárnym právnym nástupcom postupcu. Predmetom postúpenia podľa § 254 Občianskeho zákonníka nemôže byť celý záväzkový vzťah, nakoľko predmetom postúpenia môže byť len právo a nie i povinnosť. Poukázal na rozsudky českého najvyššieho súdu vo veciach 26 Odo 1406/2005 a 33 Odo 399/2002. Zmluvou o postúpení pohľadávky prechádza zo zákona pohľadávka na nového veriteľa v takej podobe, v akej existovala v okamihu postúpenia a postupník sa na základe postúpenia stáva veriteľom postúpenej pohľadávky (práva na plnenie dlžníka). Postupník sa však nestáva namiesto postupcu účastníkom zmluvy, titulom ktorej postúpená pohľadávka vznikla, nakoľko podľa ustanovenia § 254 a nasl. Občianskeho zákonníka sa postupuje len samotná pohľadávka s príslušenstvom a nedochádza k prevodu zmluvy ako takej. Žalovaný sa postúpením pohľadávky nestal namiesto L. Y. účastníkom zmluvy o pôžičke, ani zmluvy o zriadení záložného práva, a teda ako osoba, ktorá nebola účastníkom zmlúv, nebol ani oprávnený tieto zmluvy formou dodatku meniť. Preto pokiaľ mu žalovaný poskytol ďalšiu pôžičku nad rámec sumy 75 000 €, vznikol medzi ním a žalobcom nový, samostatný záväzkový vzťah, nezávislý od pôžičkového vzťahu medzi ním (žalobcom) a L. Y.. Ani dodatok č. 2 k zmluve o zriadení záložného práva nebol zavkladovaný do katastra nehnuteľností.

(12) Súd žalobu doručil žalovanému a umožnil mu vyjadriť sa k nej. Žalovaný k žalobe v písomnom vyjadrení uviedol, že je pravda, že medzi L. Y. a žalobcom bola uzatvorená zmluva o pôžičke dňa 05.09.2014 a súčasne aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli zmenené a dopĺňané tromi dodatkami, na základe ktorých boli žalobcovi poskytnuté ďalšie finančné prostriedky (15 000 €, 30 000 € a 60 000 €). Dodatky č. 2 a č. 3 boli uzatvárané medzi ním a žalobcom ako dlžníkom. Všetky finančné prostriedky boli žalobcovi poskytnuté bezhotovostne na jeho účet. Všetky pohľadávky sú zabezpečené záložným právom k nehnuteľnostiam - zálohu. Dodatky č. 1 až 3 neboli ihneď registrované v katastri nehnuteľností, avšak v čase vyjadrenia už boli riadne zapísané a evidované. Poukázal na ustanovenie § 151g ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého mal povinnosť požiadať o zmenu

registrácie v katastri nehnuteľností žalobca ako záložca. Žalovaný si svoju povinnosť spočívajúcu v zmene v osobe záložného veriteľa bezodkladne splnil. Poukázal na ustanovenie § 572 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ručenie a záložné právo zabezpečujúce zaniknutý záväzok zabezpečujú aj záväzok, ktorý nahrádza pôvodný záväzok. Taktiež si splnil povinnosť podľa § 528 ods. 1 Občianskeho zákonníka podať správu osobe, ktorá poskytla zabezpečenie záväzku. Je nepochybná výška poskytnutej istiny celkom 165 000 €. Potvrdil, že žalobca mu vrátil časť istiny, a to vo výške 19 250 € dňa 17.05.2015, vo výške 17 805 € dňa 07.11.2017 a vo výške 30 000 € dňa 28.02.2018. Sumu 19 250 € mu žalobca nikdy neposkytol, ale došlo k zápočtu vzájomných pohľadávok. Poukázal na to, že výbery hotovosti z bankového účtu a rukou písané poznámky nemajú žiadnu výpovednú hodnotu a nepredstavujú žiadny dôkaz. Žalobca mohol prostriedky z účtu minúť na ľubovoľný účel. Zo zmluvy vyplýva, že žalobca mal vrátiť poskytnutú pôžičku na uvedený účet. Hotovostné platby by teda boli v rozpore so zmluvou. Poukázal aj na § 4 ods. 2 zákona č. 394/2012 Z.z. o obmedzení platieb v hotovosti, podľa ktorého nie je dovolená platba v hotovosti prevyšujúca 15 000 €. Ďalšiu pôžičku podľa dodatku č. 3 poskytol žalobcovi preto, že po dobu viac ako jedného mesiaca každý deň aj niekoľkokrát chodil za ním, aby mu požičal túto sumu, nakoľko ju potrebuje urgentne vrátiť inému veriteľovi. Žalovaný jeho tlaku podľahol a poskytol mu aj túto sumu, napriek tomu, že mu žalobca dovtedy nevrátil žiadnu časť istiny pôžičky. Vychádzal z toho, že aspoň časť pôžičky bude reálne zabezpečená a súčasne aj z toho, že pôžička je zabezpečená aj ručením. Taktiež z toho, že žalobca zodpovedá celým svojím majetkom a je vlastníkom aj iného majetku, z ktorého bolo možné očakávať uspokojenie pohľadávok žalovaného. Reálne je však zabezpečená záložným právom pohľadávka len približne do výšky 38 000 € z dôvodu záväzku žalobcu voči OTP Banke Slovensko a.s. Preto podal žalovaný už žaloby o zaplatenie sumy celkom 30 000 €. K otázke zmeny veriteľa poukázal na § 254 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Postupca stratil pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je už oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie. Postupník sa stal veriteľom a mohol pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie. Pri postúpení pohľadávky dochádza k zmene subjektov záväzkového vzťahu na strane veriteľa. Táto sa právneho postavenia dlžníka priamo netýka a nemá vplyv na rozsah povinnosti splniť dlh. Dlžník musí dostať informácie o tom, kto je novým veriteľom. Žalovaný poukázal na možnosti dlžníka plniť dlh z hľadiska splnenia si oznamovacej povinnosti účastníkov postúpenia pohľadávky a v tejto súvislosti poukázal na niektoré súdne rozhodnutia. Poukázal na to, že v tomto prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávok postupcu L. Y. na neho ako postupníka, ktorá bola podpísaná dňa 21.07.2015 a 24.07.2015, o čom bol žalobca informovaný, nakoľko sa to výslovne uvádza v dodatku č. 2 k zmluve o pôžičke. Poukázal aj na odbornú literatúru (Základy občianskeho práva, autor Ján Lazar a kol., r. 2004, str. 59), podľa ktorej postúpenie pohľadávky spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu, cedenta) vstúpi nový veriteľ (postupník, cesionár). Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa. Zmluva o pôžičke ku svojej platnosti nevyžaduje písomnú formu, a teda dodatky č. 2 a č. 3 je možné považovať za potvrdenia o novom právnom vzťahu, pričom dodatky k zmluve o pôžičke aj k záložnej zmluve boli uzatvorené v písomnej forme. Žalobca sa síce domáha určenia, že záložné právo nevzniklo, avšak v petite žaloby už uvádza, že zaniklo uspokojením zabezpečenej pohľadávky, pričom takúto skutočnosť nepreukázal. Neuhradený zostatok k 20.03.2018 predstavoval sumu 97 945 €. Z poskytnutej sumy 165 000 € mu žalobca vrátil len sumu 67 055 €. Samotný žalobca v žalobe uviedol, že považuje nárok žalovaného za uspokojený, avšak po podaní žaloby zaplatil pripísaním na účet žalovaného sumu 30 000 €, čo je v rozpore s jeho vyjadrením. Zmluvy a dodatky prerokovali vždy so žalobcom osobne a následne informovali advokátsku kanceláriu, ktorá ich pripravila. Tieto si bol vyzdvihnúť osobne žalobca a žalovanému ich priniesol už podpísané.

(13) Súd vyjadrenie doručil žalobcovi a umožnil mu k nemu v určenej lehote sa písomne vyjadriť. Žalobca v písomnej replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že trvá na podanej žalobe a na tam uvedených dôvodoch, najmä na právnom názore čo do nemožnosti postúpenia celého záväzkového vzťahu. Predkladá protest prokurátora z 21.05.2018 proti opatreniu Okresného úradu Partizánske, katastrálneho odboru - záznamu č. Z 109/2018 zo dňa 14.02.2018, ktorým bol vykonaný zápis do katastra nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. T.W. do časti Z. (v skutočnosti žiaden protest súdu do rozhodnutia doručený nebol, pričom žalobca na to bol upozornený - pozn. súdu). Zotrvával na tom, že záložným právom bola zabezpečená len časť pohľadávky vo výške 60 000 €, pričom túto časť pohľadávky v celom rozsahu uspokojil, v dôsledku čoho dotknuté záložné právo zaniklo. Poprel, že by chodil za žalovaným, aby mu poskytol ďalšiu pôžičku, ďalšiu pôžičku mu požičal preto, že riadne plnil podmienky pôžičkovej zmluvy. On sa nikde nedomáha určenia, že záložné právo nevzniklo. Otázku existencie či neexistencie zabezpečenia pohľadávky žalovaného prevyšujúcej sumu 60 000 € záložným právom bude súd posudzovať ako otázku prejudiciálnu vo vzťahu k rozhodovaniu vo veci samej.

(14) Po spojení oboch konaní na spoločné konanie súd nariadil vo veci predbežné prejednanie sporu na 29.10.2018. Na predbežnom prejednaní sporu súd určil, ktoré skutkové tvrdenia považuje medzi stranami za sporné, ktoré za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a ako vec predbežne právne posúdil. Súd zároveň uznesením vyzval žalovaného z konania 6C/89/2017 M. Š., aby v lehote 15 dní doručil súdu navrhnuté listinné dôkazy označené ako platobný príkaz zo dňa 28.02.2018 a protest prokurátora. Zároveň ho upozornil, že v prípade, ak predložené nebudú, súd tieto dôkazy nevykoná. Súd na predbežnom prejednaní sporu určil termín pojednávania vo veci na 12.12.2018.

(15) Vzhľadom k spojeniu vecí, v ktorých boli strany na opačných procesných stranách, súd od tohto miesta ďalej označuje strany podľa toho, aké bolo ich postavenie vo veci, v ktorej sa po spojení v konaní pokračuje, teda vo veci sp. zn. 6C/89/2017. Ako žalobcu teda označuje p. G. a ako žalovaného p. Š.. Ak by z logiky odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplývala potreba označiť procesné strany inak, bude na to osobitne upozornené. Kde teda v rozsudku bude ďalej uvedené „žalobca“, myslí sa tým, p. G. a kde „žalovaný“, myslí sa tým, p. Š., ak nebude výslovne v ďalšom texte uvedené inak.

(16) Žalobca navrhol návrhom doručeným súdu elektronicky dňa 07.11.2018 (číslo listu spisu /ďalej len „č.l.“/ 60) ako dôkazy vypočuť svedkov F. G., E. F. a C. N., ktorí mali byť prítomní pri viacerých stretnutiach medzi žalobcom a žalovaným ohľadne podmienok poskytnutia pôžičiek. Toto podanie súd doručil protistrane. Žalovaný navrhol návrhom doručeným súdu elektronicky dňa 12.11.2018 (č.l. 71) vypočuť T. Y. U. Y., R. Y. a L. Y.. Prvý z menovaných mal byť prítomný na viacerých mimosúdnych rokovaní medzi stranami o predmete sporu, druhá menovaná je partnerkou žalovaného, ručiteľkou, sú jej známe vzťahy medzi stranami aj splácanie pohľadávky a tretia z menovaných bola pôvodným veriteľom a k jej rukám žalovaný pôvodne splácal dotknutú pôžičku. Toto podanie súd takisto doručil protistrane.

(17) Súd spor následne prejednal na pojednávaní dňa 12.12.2018. Na uvedené pojednávanie sa z navrhnutých svedkov ustanovili T. Y. U. Y., F. G. a neustanovili sa svedkovia E. F., C. N., R. Y. a L. Y.. V súlade s § 180 CSP súd spor prejednal na pojednávaní v ich neprítomnosti (v prípade C. N. žalobca netrval na jeho výsluchu). Žalobca navrhol namiesto svedka C. N. vypočuť ako svedka C. V.. Protistrana proti výsluchu svedka C. V. nenamietala, preto ho súd ako svedka vypočul.

(18) Súd na pojednávaní vypočul ako svedkov F. G., C. V., T. Y. U. Y. a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré v súlade s § 204 CSP nečítal, avšak umožnil stranám, aby sa k nim vyjadrili (strany žiadne vyjadrenie k listinným dôkazom nemali). Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav.

(19) Z výpovede svedka F. G. vyplýva, že žalobca je jeho brat a žalovaný je jeho kamarát. On sprostredkoval stretnutie žalobcu a žalovaného, keďže žalovaný potreboval peniaze na podnikanie. Výšku poskytnutých pôžičiek vie len od žalobcu, spolu to malo byť asi 160 000 €. On sa o vec nezaujímal, mal za to, že pôžička je riadne splácaná a bola vrátená, až kým ho žalobca neoslovil, že je so splácaním problém. On dohodol stretnutie so žalovaným a jeho priateľkou R. Y., k stretnutiu došlo v mieste ich trvalého pobytu. Hľadali alternatívy, ako pôžičku splatiť, žalovaný navrhoval splátky po 1000 € mesačne. Žalobca navrhol žalovanému predat' záloh švagrovi svedka a dať k dispozícii švagrov byt žalovanému s tým, že žalovaný by naďalej splácal úver z banky. S tým žalovaný nesúhlasil, chcel splácať po 1 000 € mesačne. Pri podpise prvej zmluvy o pôžičke svedok nebol, žalovaný mu vravel, že so žalobcom je všetko v poriadku, stretávali sa, mali spolu priateľský vzťah. Na otázku, akým spôsobom bolo dohodnuté splácanie pôžičky, odpovedať nevedel, okolnosti poznal len od žalobcu. O prípadných čiastkových splátkach vedomosť nemal. Žalobca mu povedal pred stretnutím so žalovaným, že pôžičky vrátené neboli. Jeho (svedka) žalovaný niekoľkokrát prosil, či mu nedokáže požičať, a to najviac v čase, keď mal požičaná sumu okolo 60 000 € u veriteľa p. L.. On (svedok) mu peniaze nepožičal. V minulosti mu požičiaval, nič dlžný mu žalovaný neostal. Podmienky, za akých žalobca žalovanému požičiaval, on nepozná. Keď sa mal žalobca, on (svedok) a žalovaný stretnúť, vedel, že zostatok pohľadávky bol minimálne 150 000 € a bola tam započítaná motorka. Žalovaný ho niekoľkokrát žiadal, či nedokáže takúto sumu zafinancovať zo svojej spoločnosti ako úver, že by mu ju splácal. Pôžičky medzi žalobcom a žalovaným on so žalobcom podrobne nerozoberal, vie, že prvá bola 60 000 € a o ďalších nevie. Svedok nemal vedomosť o tom, že by žalovaný vrátil niečo iné ako motorku.

(20) Z výpovede svedka C. V. vyplýva, že so žalobcom sa pozná dlhé roky, sú priatelia, so žalovaným sa časom stal kamarátom. On (svedok) bol dvakrát pri tom, keď žalovaný od žalobcu žiadal pôžičku. Raz to bolo na zimné bundy a raz na mikiny. Vie o tom, že žalovaný bol dlžný nejakému p. L. a žiadal žalobcu, aby mu požičal peniaze na splatenie. Následne sa od žalobcu dozvedel, že žalovanému peniaze požičal. Skutočnosť, že žalovaný nesplácal, vie od žalobcu. Ohľadom splácania pôžičiek z vlastného vnímania nevie nič. O predmete sporu mu povedal žalobca, povedal mu aj, že dom žalovaného je založený.

(21) Z výpovede svedka T. Y. U. Y. vyplýva, že s oboma stranami je kamarát. On bol sprostredkovateľom mimosúdneho riešenia sporu strán. Stretol sa so žalobcom aj so žalovaným na niekoľkých stretnutiach.

On nikdy nebol osobne pri tom, ako žalovaný dával žalobcovi peniaze. Pred ním „bolo povedané, že tak bolo učené“. Žalobca pred ním priznal, že mu žalovaný dával peniaze mimo účet, ale on (svedok) pri tom nikdy nebol. Iné informácie ohľadom pôžičky nemá. Vie len to, čo mu povedali obe procesné strany. Žalovaný ho oslovil, aby mu pomohol pri spore so žalobcom. Žalobca potvrdil, že mu žalovaný dal nejaké peniaze mimo účtu. On (svedok) stranám navrhol, že dajú papier, na ktorý budú písať, čo kto komu dal a čo nedal. Dospeli k sume 68 000 €, kde sa napísalo, že 68 000 € dal žalovaný žalobcovi. On (svedok) nikdy nevidel, že mu ich dal, ale žalobca to potvrdil. Ďalšia suma bola cca 20 000 € motorka a ostatné sumy prebehli účtom. Dospeli k sume 30 000 €, ktoré by mal žalovaný zaplatiť žalobcovi, pričom žalovaný navrhol žalobcovi, že mu dá 25 000 € navrch. Žalobca mu (svedkovi) povedal, že je to vypočítané správne, ale že kde má záruku, že mu tých 55 000 € žalovaný vyplatí. On (svedok) navrhol žalobcovi, že sa urobí zmluva o budúcej zmluve, kde z účtu žalovaného prídu na účet žalobcu nejaké peniaze do času, ktorý sa určí a keď neprídu, zmluva sa ruší a dohoda padá. Na to žalobca povedal, že musí zistiť u právneho zástupcu, či sa to tak dá. Stretnutie sa skončilo, lebo žalobca sa ponáhal. Zo stretnutia svedok záznam nemá. Strany neuviedli, akým spôsobom boli platby zaplatené, uviedli sa len sumy. Stretnutie bolo v roku 2018. Žalovaný uvádzal, že má evidenciu o platbách, obe strany sa dohodli, že bolo zaplatených bezhotovostne 68 000 €. On žiadne platby ani preberanie finančných prostriedkov nevidel. Nevie, či suma 68 000 € bola istina alebo úroky. O motorových vozidlách, ktoré mal mať žalovaný požičané od žalobcu, nevedel. On (svedok) nebol v nájomnom ani v žiadnom vzťahu so žalovaným, ale poskytol mu ako kamarát bez nejakej finančnej výhody voči svojej osobe kanceláriu na R.Q. G.. On (svedok) žalobcu oslovil, keď jeho (svedkov) strýko oslovil brata žalobcu. Chcel vedieť, ako to je s tou pôžičkou.

(22) Súd na pojednávaní vykonal aj dokazovanie listinnými dôkazmi: výpisom z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. T. na č.l. 8 (spisu 6C/8/2018, aj ostatné vykonané listinné dôkazy označené v tomto odseku odôvodnenia rozsudku sú založené v procesnom spise pôvodne vedenom pod spisovou značkou 6C/8/2018 - pozn. súdu), zmluvou o pôžičke zo dňa 05.09.2014 na č.l. 9 až 11, dodatkom č. 1 k zmluve o pôžičke zo dňa 09.02.2015 na č.l. 12 až 13, dodatkom č. 2 k zmluve o pôžičke zo dňa 24.07.2015 na č.l. 14 až 16, dodatkom č. 3 k zmluve o pôžičke zo dňa 13.02.2017 na č.l. 18 až 20, kvitanciou na sumu 19 250 € zo dňa 17.05.2017 na č.l. 17, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2015 na č.l. 21 až 22, zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 05.09.2014 na č.l. 23 až 25, dodatkom č. 1 k zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 09.02.2015 na č.l. 26, dodatkom č. 2 k zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 24.07.2015 na č.l. 27 až 28, výzvou na zaplatenie zo dňa 12.10.2017 na č.l. 29, odpoveďou na výzvu na zaplatenie zo dňa 07.11.2017 na č.l. 29, odpoveďou na list zo dňa 09.11.2017 na č.l. 31, oznámením o začatí výkonu záložného práva zo dňa 02.11.2017 na č.l. 32, výzvou na umožnenie vykonania ohodnotenia nehnuteľnosti a obhliadky nehnuteľností zo dňa 24.11.2017 na č.l. 33 až 34, prehľadom splátok písaným rukou na č.l. 35 až 36, platobným príkazom zo dňa 07.12.2017 na č.l. 38 a výpismi z účtu žalovaného od 01.09.2014 do 30.04.2017 na č.l. 39 až 62.

(23) Z listinných dôkazov pre potreby rozhodnutia vo veci zistil nasledujúci skutkový stav.

(24) Žalovaný je vlastníkom nehnuteľností zapísaných Okresným úradom T., katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie T., a to pozemkov - parciel registra „Z.“ evidovaných na katastrálnej mape: parc. č. XXX vo výmere XXX m² záhrady, parc. č. XXX vo výmere XX m² zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXX/X vo výmere XXX m² zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXX/X vo výmere XXX m² zastavané plochy a nádvoria a stavieb súp. č. XXX na parc. č. XXX/X rodinný dom a súp. č. XXX na parc. č. XXX garáž. V časti Z. listu vlastníctva je zapísané pod V 2105/13 záložné právo zriadené v prospech záložného veriteľa OTP Banka Slovensko a.s. a druhé v poradí pod V 1709/14 záložné právo zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva k nehn. parc. č. XXX, parc. č. XXX s.č. XXX (J.), parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X - s.č. XXX (C.. H.) v prospech žalobcu a pod Z 1343/15-1465/15, Z 109/18 dodatky č. 1, č. 2 a č. 3 k zmluve o zriadení záložného práva V 1709/14-362/18.

(25) Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 05.09.2014 vyplýva, že veriteľka L. Y. požičala dlžníkovi M. Š. sumu 60 000 € na jeho účet, bez úroku za poskytnutie pôžičky. Dlžník sa zaviazal požičané prostriedky vrátiť do 05.09.2016 na účet uvedený v čl. III. zmluvy. Plnenie zo zmluvy bolo zabezpečené ručiteľským vyhlásením ručiteľky R. Y. a bolo dohodnuté, že bude zabezpečené aj zriadením záložného práva v prospech veriteľa k zálohu vo vlastníctve žalovaného.

(26) Dňa 09.02.2015 uzavreli rovnakí účastníci, vrátane ručiteľky, dodatok č. 1 k zmluve o pôžičke, na podklade ktorého bolo dohodnuté, že výška pôžičky bude zvýšená o ďalšiu istinu 15 000 € s tým, že celková výška pôžičky bude 75 000 €. O splatnosti sumy 75 000 € bolo dohodnuté, že bude splatná do 05.09.2016 na účet uvedený v čl. III. dodatku.

(27) Dňa 24.07.2015 uzavreli žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník dodatok č. 2 k zmluve o pôžičke, ktorý odkazuje na pôvodnú pôžičku medzi veriteľkou L. Y. a žalovaným. V dodatku sa nachádza informácia o tom, že žalovaný bol informovaný o postúpení pohľadávok z pôvodnej zmluvy na nového veriteľa - žalobcu. V dodatku sa nachádza prehlásenie, podľa ktorého žalovaný súhlasil s tým, že veriteľom pohľadávky z pôvodnej zmluvy o pôžičke sa stal žalobca a že zabezpečenie pohľadávky záložným právom v celom rozsahu trvá. Dohodli sa, že žalobca poskytne žalovanému ďalšiu pôžičku vo výške 30 000 €, celkový dlh teda bude 105 000 €. Žalovaný sa zaviazal sumu 30 000 € vrátiť dňa 24.07.2016 a sumu 75 000 € dňa 05.09.2016 bezhotovostným prevodom na bankový účet uvedený v čl. III. dodatku č. 2. V ostatnom sa v dodatku odkazuje na zmluvu o pôžičke.

(28) Z kvitancie datovanej 17.5.2017 vyplýva, že v uvedený deň bola vyplatená časť istiny 19 250 € k rukám žalobcu, čo potvrdil svojim podpisom.

(29) Dňa 13.02.2017 uzavreli žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník dodatok č. 3 k zmluve o pôžičke, ktorý odkazuje na pôvodnú pôžičku medzi veriteľkou L. Y. a žalovaným. V dodatku sa nachádzajú rovnaké informácie o postúpení ako v predchádzajúcom dodatku. Okrem toho z neho vyplýva, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému na podklade dodatku ďalšiu sumu 60 000 €, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť do 13.02.2018 bezhotovostným prevodom na účet žalobcu. Z dodatku vyplýva, že splatnosť všetkých dlhov žalovaného voči žalobcovi vyplývajúcich z poskytnutých pôžičiek bola dohodnutá tak, že sumu 30 000 € je povinný vrátiť do 24.07.2016, sumu 75 000 € do 05.09.2016 a sumu 60 000 € do 13.02.2018, všetko na účet uvedený v dodatku.

(30) Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2015 vyplýva, že L. Y. ako postupca postúpila žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku zo zmluvy o pôžičke zo dňa 05.09.2014 zmenenej dodatkom č. 1 zo dňa 09.02.2015 v sume 75 000 €, zabezpečenej ručením a záložným právom k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného. Z článku III. zmluvy vyplýva, že postupca postupuje pohľadávky vo výške istiny 75 000 €, pričom postupuje aj ostatné príslušenstvo a s postúpenou pohľadávkou prechádzajú na postupníka aj všetky práva s uvedenou pohľadávkou spojené.

(31) Zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vyplýva, že L. Y. ako záložný veriteľ uzavrela dňa 05.09.2014 so žalovaným ako záložcom zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, pričom zálohom boli nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného (špecifikované vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia). Záväzok bol špecifikovaný ako pôžička vo výške 60 000 € poskytnutá na základe zmluvy zo dňa 05.09.2016. Z článku I. zmluvy vyplýva, že predmetom zabezpečenia je aj budúca pohľadávka, ktorá vznikne na základe zmeny právneho vzťahu založeného zmluvou o pôžičke, t.j. aj pohľadávka vyplývajúca zo zmeny výšky poskytnutých peňažných prostriedkov alebo z nového záväzku v prípade privatívnej novácie záväzku.

(32) Z dodatku č. 1 k zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vyplýva, že dňa 09.02.2015 sa veriteľ L. Y. a dlžník - žalovaný dohodli o tom, že zabezpečenie záložným právom zabezpečuje záväzok na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 05.09.2014 zmenenej dodatkom č. 1 zo dňa 09.02.2015 a predmetom zabezpečenia je pôžička vo výške 75 000 €.

(33) Z dodatku č. 2 k zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vyplýva, že sa ňou mení zmluva uzavretá dňa 05.09.2014 v znení dodatku zo dňa 09.02.2015 tak, že zabezpečenou pohľadávkou bude istina vo výške 105 000 € na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 05.09.2014, zmenenej a doplnenej dodatkom č. 1 zo dňa 09.02.2015 a dodatkom č. 2 zo dňa 24.07.2015.

(34) Z výzvy zo dňa 12.10.2017 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 105 000 € do siedmich dní od doručenia výzvy. Žalovaného upozornil na možnosť výkonu záložného práva.

(35) Z odpovede na výzvu na zaplatenie zo dňa 7.11.2017 vyplýva, že žalovaný nepoprel, že mu bola poskytnutá pôžička vo výške 165 000 € splatná v splátkach uvedených vo výzve. Uviedol však, že sumu 67 945 € vrátil postupnými hotovostnými platbami realizovanými v mesiacoch október 2014 až september 2017 a časť vo výške 19 250 € dňa 17.05.2017. Ostáva mu teda vrátiť len 17 805 €.

(36) Z odpovede na list datovanej dňa 09.11.2017 vyplýva, že žalobca žalovanému oznámil, že mu nebolo oznámené, že by v hotovosti žalovaný splatil sumu 67 945 €. Pri podpise dodatku č. 3 túto sumu žalovaný opätovne potvrdzoval a podpísal. Poprel aj prijatie sumy 19 250 €.

(37) Z oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 02.11.2017 vyplýva, že žalobca ako záložný veriteľ oznámil žalovanému ako záložcovi a dlžníkovi začatie výkonu záložného práva k zálohu. Podľa oznámenia je titulom vzniku záložného práva zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 05.09.2014, dodatok č. 1 zmluvy zo dňa 09.02.2015, dodatok č. 2 zmluvy zo dňa 24.07.2015 a zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2015.

(38) Z výzvy na umožnenie vykonania ohodnotenia nehnuteľnosti a obhliadky nehnuteľnosti zo dňa 24.11.2017 vyplýva, že dražobník vyzval žalovaného na umožnenie obhliadky zálohu dňa 19.12.2017.

(39) Z prehľadu splátok písaného rukou vyplýva, že mali byť platené od 5.9.2014 do 15.9.2017 rôzne sumy v splátkach. Záznamy neobsahujú podpis veriteľa preukazujúci prevzatie peňazí (nemajú formu kvitancie). Ku dňu 23.9.2017 malo byť podľa tohto prehľadu vyplatené 67 945 €. Zostatok dlhu mal byť 77 055 €.

(40) Z potvrdenia o vklade na účet zo dňa 07.12.2017 vyplýva, že v uvedený deň mala byť zaplatená na účet žalobcu suma 17 805 € s poznámkou „doplatok pôžičiek do 105 000 €“.

(41) Z výpisov z účtu predložených žalovaným vyplýva, že od 01.09.2014 do 31.03.2017 robil v rôznych dňoch výbery v rôznych bankomatoch a v rozličných sumách. Z výpisu nevyplýva účel, na aký boli peňažné prostriedky v hotovosti z bankomatov vyberané.

(42) Súd pojednávajúce odročil na 13.02.2019 za účelom výsluchu ďalších svedkov.

(43) Žalobca doručil súdu dňa 31.01.2019 elektronický návrh na doplnenie dokazovania, ktorým sa domáhal doplniť dokazovanie o zvukový záznam z pojednávania dňa 22.01.2019 o 08:30 hod na Okresnom súde Partizánske v spore vedenom pod sp. zn. 3C/13/2018, kde bol vypočutý svedok F. G. k rovnakým okolnostiam, ako v tomto spore, avšak kde uviedol viac podstatných okolností k veci. Nežiada, aby bol zvukový záznam prehratý na pojednávaní, ale žiada, aby sa s ním súd oboznámil a on sa na pojednávaní ku konkrétnym tvrdeniam svedka podrobnejšie vyjadrí. Súd toto podanie doručil protistrane.

(44) Následne bol spor prejednaný na ďalšom pojednávaní dňa 13.02.2019. Na pojednávanie sa neustanovila svedkyňa L. Y., ktorú nebolo možné včas predvolať, hoci žalovaný o jej predvolanie žiadal, pretože neskoro (po uplynutí lehoty určenej v uznesení súdu, v relatívne krátkom čase pred pojednávaním) zložil preddavok na trovy spojené s týmto dokazovaním. Na výsluchu svedkyne žalovaný trval. Súd na pojednávaní vypočul svedkov E. F. a R. Y..

(XX) Z výpovede svedka E. F. vyplýva, že žalobcu pozná dlhšiu dobu a žalovaného kratšiu dobu. So žalobcom je kamarát a k žalovanému má neutrálny vzťah. Nevidel ani, že by žalobca žalovanému dával nejaké peniaze, ani že by ich žalovaný vracal. Bol pri tom, keď žalobca od žalovaného pýtal peniaze a ten povedal, že nemá. Bol aj pri tom, keď žalobca žalovanému povedal, aby mu ako protihodnotu dal motorku. Vyjadril sa k svojmu vnímaniu osoby žalovaného, avšak informácie o pôžičke, ktorá je predmetom konania, nemá.

(46) Z výpovede svedkyne R. Y. vyplýva, že so žalovaným žije trinásť rokov v spoločnej domácnosti a k žalobcovi nemá žiadny vzťah. Bola ručiť žalovanému na 75 000 €. Žalovaný peniaze splatil, žalobca tvrdí, že sú to úroky. Ona si viedla denník, kde si zapisovala čiastky, ktoré žalovaný platil. Sumy dával pani Y., ona dva alebo trikrát bola s ním, keď peniaze odovzdával. Bolo to 1 020 €, potom sa sumy zvyšovali. Viackrát nebola, lebo on peniaze poctivo platil. Žalobca aj tie peniaze priznal, keď bol u nich spolu s bratom. Ona vie aj o iných záväzkoch žalovaného, celkom to bolo do 165 000 €. Keby mu peniaze nesplácal, asi by mu žalobca nepožičiaval. O ostatných splátkach vedela, lebo žalovaný telefonoval pani Y., že ich ide splatiť. Bolo v jej záujme, aby si to kontrolovala, lebo bola ručiteľom. Zmluva bola písomná a splácanie malo prebiehať na účet, ale žalobca a žalovaný sa dohodli na splácaní v hotovosti. Peniaze boli splácané k rukám pani Y., lebo žalobca a žalovaný sa tak dohodli. Celkovo malo byť zaplatené 75 000 €. Najskôr dal žalovaný žalobcovi necelých 68 000 € do ruky, potom mu poslal ďalších 68 000 € na účet a 20 000 € mu započítal motorku. O ostatných sumách, kde nebola ručiteľom, vie od žalovaného, keď bol žalobca u nich, všetko potvrdil. Myslí, že mu je dlžný ešte 30 000 €. Ona potvrdenie o zaplatení splátok od pani Y. nemá. Suma 67 945 € bola určite zaplatená. Pani Y. bolo zaplatených asi 20 000 €, ostatné sa dávalo žalobcovi. Žalobca peniaze prevzal v roku 2018. O sume, ktorá bola dovtedy zaplatená, povedal, že to sú úroky. Keď mu ukázala zošit, kam si zapisovala splácané sumy, žalobca ju vysmial. Povedal, aby išli bývať do X-izbového bytu a chcel si nechať dom s tým, že žalovaný má naďalej splácať naň úver. Mali sa dohodnúť na nejakých splátkach s tým, že tú sumu 68 000 € mu podpíše, teda že žalobca podpíše, že žalovaný mu takú sumu dal do ruky. Mali sa stretnúť viackrát, ale sa nestretli ani nedohodli. Ona osobne nebola pri žiadnych rokovaníach. Vie niečo o predaji motorového vozidla žalobcom žalovanému, o výpožičkách motorových vozidiel vedomosť nemá. Nevie o tom, kedy bola dohodnutá zmena spôsobu splácania z bezhotovostnej na hotovostnú. Vie o zápočte motorky. Žalovaný žalobcovi prestal splácať z dôvodu, že žalobca nepodpísal žalovanému sumu 68 000 €.

(47) Súd zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania zabezpečením zvukového záznamu z pojednávania zo dňa 22.01.2019 vo veci 3C/13/2018 bez jeho prehratia na pojednávaní. Rozhodol tak z dôvodu, že svedok, ktorého výpoveď sa mala prehrávať, bol v tomto konaní vypočutý a strany mali možnosť klásť mu otázky. Civilné sporové konanie je ovládané zásadou bezprostrednosti. Ak mali strany možnosť vypočuť navrhnutého svedka a túto možnosť nevyužili podľa vlastných predstáv, respektíve dodatočne pod vplyvom výpovede svedka v inom konaní prehodnotili dostatočnosť jeho svedeckej výpovede, nie je to dôvodom na ďalšie dokazovanie prehrávaním výpovede svedka z iného pojednávania v inom sporovom konaní. Okrem toho, svedok G. nebol priamym svedkom splácania

pôžičky žalovaným a informácie má len sprostredkované od žalobcu. Súd má preto za to, že ani jeho ďalšie vyjadrenia nemôžu priniesť žiadne ďalšie odpovede na sporné otázky riešené v tomto konaní (okrem tých informácií, ktoré prezentoval vo svojej výpovedi v tomto konaní a ktoré získal sprostredkované od žalobcu).

(48) Súd pojednávanie odročil na 27.03.2019 za účelom výsluchu svedkyne L. Y.. Na pojednávaní dňa 27.03.2019 súd vypočul svedkyňu L. Y.. Z jej výpovede vyplýva, že žalobca je jej bývalý priateľ a žalovaného pozná len z videnia. Ona si pamätá, že požičala 60 000 € žalovanému. Žalobca bol jeho kamarát, oni sa nejako dohodli. Peniaze poslal žalobca na jej účet a ona ich preposlala žalovanému. Nevie, aký mal na to dôvod, boli podpísať zmluvy, o splácanie sa ona nezaujímal. Obsahom zmluvy bola bezúročná pôžička 60 000 €, ostatné dojednania, ani to, ako mali byť peniaze vrátené, si nepamätá. Nevie, či bol v zmluve uvedený jej účet, ani ju nemá doma. Ona žiadne plnenie zo zmluvy neprijala, nestarala sa o to, čo bolo medzi žalobcom a žalovaným. Ona sa so žalovaným stretla len keď boli podpísať zmluvu. Žalobca dal na pôžičku peniaze a ona ich poslala, podmienky pôžičky si dohadovali medzi sebou sporové strany, nie ona. Na zabezpečenie pôžičky si nepamätá, cez ňu bolo poskytnutých 60 000 €. Ona ich mala na účte a poslala ich žalovanému. Od žalovaného dostala nejaké peniaze v inej súvislosti, a to za požičanie motorového vozidla spoločnosti Metropolitaj. Bolo to štyri - päťkrát a žalovaný je dával asi 1 700 € mesačne. Ona si tie peniaze nechala. Ona si nepamätá, či predtým, ako jej žalobca poslal 60 000 € na účet, s ním podpísala zmluvu o pôžičke, všetky papiere odovzdala žalobcovi. Nepamätá si ani na termíny splátok a ich výšku.

(49) Na pojednávaní predniesol žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne procesný návrh na pripustenie zmeny (rozšírenia) žaloby o eventuálny petit. Buď navrhujú, aby súd určil, že záložné právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese T., obec T., katastrálne územie T. evidovaným Okresným úradom T., katastrálnym odborom na LV č. XXXX, zapísaným v časti Z. listu vlastníctva pod číslom V 1709/14 zaniklo uspokojením pohľadávky (pôvodný petit), eventuálne aby súd určil, že záložné právo platne nevzniklo. Súd zmenu žaloby podľa § 139 CSP nepripustil. Súd vychádzal z toho, že žalovaný zmenu žaloby navrhol až na treťom pojednávaní v poradí. Celé dokazovanie sa počas celého konania viedlo k preukázaniu skutočnosti, či záložné právo zaniklo splnením alebo nie. Ak žalovaný zmenu urobil až po vykonaní všetkých navrhnutých dôkazov (žiadne ďalšie dôkazy navrhnuté neboli), hoci mu nič nebránilo, aby tak urobil kedykoľvek skôr v priebehu konania (všetky relevantné skutkové okolnosti musel poznať od začatia konania, ani výpoveď svedkyne Y., po ktorej zmenu žaloby žalovaný predniesol, nie je možné hodnotiť ako prinášajúcu zásadnú zmenu do poznania skutkového stavu relevantného pre rozhodnutie) bolo by nutné pojednávanie odročiť, aby mohla byť daná možnosť protistrane reagovať na zmenený petit žaloby a prípadne uviesť svoje prostriedky procesnej obrany (v sporovom konaní platí princíp „rovnosti zbraní“). To súd považuje za rozporné s princípom hospodárnosti konania, tak ako ho má na mysli ustanovenie čl. 17 CSP. Súd pri rozhodnutí o nepripustení rozšírenia žaloby prihliadal aj na to, že žalovaného v uznesení zo dňa 11.01.2018 č.k. 6C/87/2017 (o nariadení neodkladného opatrenia) poučil aj o možnosti podať iný druh žaloby ako o určenie, že záložné právo zaniklo (zdržiaciu žalobu), avšak žalovaný túto možnosť nevyužil. V žalobe o zdržanie sa výkonu záložného práva mohol žalovaný už od počiatku konania predniesť prostriedky procesného útoku smerujúce k preukázaniu tvrdenia o tom, že záložné právo vôbec nevzniklo. Z uvedených dôvodov súd rozšírenie žaloby podľa § 143 ods. 1 CSP nepripustil a v konaní pokračuje podľa § 143 ods. 3 CSP o pôvodnej žalobe.

(50) Súd nevykonal dokazovanie navrhnutými dôkazmi označenými ako „protest prokurátora“ a „platobný príkaz zo dňa 28.02.2018“, pretože žalovaný tieto dôkazy (označené v podaní doručenom súdu dňa 31.05.2018 /č.l. 80 spisu 6C/8/2018/) napriek výzve súdu v uznesení vyhlásenom na predbežnom prejednaní sporu dňa 29.10.2018 nepredložil. Osobitne súd tieto návrhy na vykonanie dokazovania nezamietal, ich nevykonanie je procesne obsiahnuté v uznesení o nenariadení ďalšieho dokazovania a o jeho vyhlásení za skončené zo dňa 27.03.2019.

(51) K výroku I. rozsudku:

(52) Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

(53) Podľa § 162 ods. 3 CSP o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

(54) Žalovaný doručil súdu dňa 08.03.2018 (v odpore) návrh na prerušenie konania, ktorý odôvodnil tým, že sa na tunajšom súde vedie konanie sp. zn. 6C/8/2018, v ktorom sa rieši otázka majúca zásadný význam pre rozhodnutie v konaní sp. zn. 6C/89/2017. Súd však obe uvedené konania spojil na spoločné konanie. Urobil teda iné vhodné opatrenie v zmysle ustanovenia § 164 CSP. Dôvod na prerušenie

konania sp. zn. 6C/89/2017 preto nie je. Preto súd v súlade s § 162 ods. 3 CSP návrh na prerušenie konania v rozhodnutí vo veci samej zamietol.

(55) K výroku II. rozsudku:

(56) Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

(57) Podľa § 151a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

(58) Podľa § 151b ods. 1 až ods. 4 OZ záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení záložného práva na hnutelnú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona. V zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh. V zmluve o zriadení záložného práva sa určí najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky. Záloh môže byť v zmluve o zriadení záložného práva určený jednotlivo, čo sa týka množstva a druhu alebo iným spôsobom tak, aby kedykoľvek počas trvania záložného práva bolo možné záloh určiť.

(59) Podľa § 151c ods. 3 OZ záložné právo prechádza pri prevode alebo prechode pohľadávky zabezpečenej záložným právom na nadobúdateľa pohľadávky. To platí aj vtedy, ak ide o inú zmenu v osobe oprávnenej zo zabezpečenej pohľadávky.

(60) Podľa § 151e ods. 2 OZ záložné právo k nehnuteľnostiam, bytom a nebytovým priestorom vzniká zápisom v katastri nehnuteľností, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

(61) Podľa § 151g ods. 2 OZ ak nastanú zmeny údajov týkajúce sa záložného práva, je osoba, ktorej to ukladá zákon, inak osoba, ktorej sa zmena údajov týka, povinná požiadať o zmenu registrácie v registri záložných práv alebo v osobitnom registri. Ak nemožno určiť osobu, ktorej sa zmena údajov týka, má túto povinnosť záložca, ak zákon neustanovuje inak.

(62) Podľa § 151md ods. 1 písm. a) OZ záložné právo zaniká zánikom zabezpečenej pohľadávky.

(63) Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

(64) Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

(65) Podľa § 559 ods. 1, ods. 2 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

(66) Podľa § 567 ods. 1, ods. 2 OZ dlh sa plní na mieste určenom dohodou účastníkov. Ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka. Peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.

(67) Podľa § 569 ods. 1, ods. 2 OZ veriteľ je povinný vydať dlžníkovi na jeho požiadanie písomné potvrdenie o tom, že dlh bol úplne alebo čiastočne splnený. Dlžník je oprávnený plnenie odoprieť, ak mu veriteľ nevydá zároveň potvrdenie.

(68) Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

(69) Súd na podklade výsledkov vykonaného dokazovania, po ich zhodnotení, dospel k záveru, že žaloba žalobcu M. Š. podaná pôvodne v konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 6C/8/2018 proti žalovanému S. G., ktorou sa domáha určenia, že záložné právo zaniklo, nie je dôvodná. Súd vychádzal z nasledujúcich úvah.

(70) Žaloba je žalobou určovacou. Jej materiálным výsledkom bude určenie, či existuje alebo neexistuje záložné právo žalovaného S. G. zabezpečujúce pohľadávku zo zmluvy o pôžičke, ktorej dlžníkom bol žalobca M. Š.. Súd môže určiť, či tu právo je alebo nie je, ak to vyplýva z osobitného predpisu, alebo ak je na tom naliehavý právny záujem. V posudzovanom spore nevyplýva možnosť podať takúto žalobu z osobitného predpisu, preto súd skúmal, či má žalobca M. Š. na podaní takejto žaloby naliehavý právny záujem. Súd dospel k pozitívnemu záveru. Otázka zániku alebo trvania záložného práva je medzi stranami sporná. Vzhľadom k začatému výkonu záložného práva je vyriešenie tejto otázky podstatné pre posúdenie možností jeho pokračovania, alebo potreby jeho zastavenia. Keďže žalovaný S. G. popiera,

že by došlo k splneniu zabezpečenej pohľadávky, nie je možné túto otázku vyriešiť inak ako rozhodnutím súdu.

(71) Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca M. Š.Č. ako dlžník uzatvoril s veriteľkou L. Y. dňa 05.09.2014 zmluvu o pôžičke, ktorú modifikovali dodatkom č. 1 zo dňa 09.02.2015. Spolu mu bola požičaná suma 75 000 €, ktorú sa zaviazal vrátiť najneskôr do 05.09.2016. Takisto medzi nimi nebolo sporné, že plnenie zo zmluvy bolo zabezpečené zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu M. Š.. Záložné právo bolo riadne registrované v katastri nehnuteľností pod číslom zápisu V 1709/14. Sporné nie je ani, že pôvodná veriteľka zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2015 postúpila pohľadávku zo zmluvy o pôžičke vo výške 75 000 € na žalovaného S. G.. Z článku III. zmluvy o postúpení pohľadávok vyplýva, že s postúpenou pohľadávkou prešli na postupníka aj všetky práva s uvedenou pohľadávkou spojené. Z ustanovenia § 151c ods. 3 OZ vyplýva, že na nadobúdateľa pohľadávky, teda na žalovaného S. G., prešlo aj záložné právo. V dôsledku dohody medzi postupkyňou a postupníkom (žalovaným S. G.) sa teda žalovaný S. G. stal nielen veriteľom pohľadávky z titulu poskytnutej pôžičky vo výške 75 000 €, ale sa stal aj záložným veriteľom.

(72) Z dodatku č. 1 k zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vyplýva, že záložné právo zabezpečovalo pohľadávku na zaplatenie sumy 75 000 €. Uvedeným dodatkom došlo k zmene záložnej zmluvy zo dňa 05.09.2014 v časti zabezpečovanej pohľadávky. Túto zmenu bolo potrebné v zmysle § 151g ods. 2 OZ registrovať v katastri nehnuteľností (§ 151e ods. 2 OZ). Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. T. vyplýva, že tak bolo učené záznamom pod číslom Z 109/18. Zmena záložného práva v zmysle dodatku č. 1 k zmluve o zriadení záložného práva je teda účinná a záložné právo podľa názoru súdu nepochybne zabezpečuje pohľadávku do výšky 75 000 €. Tým je teda vyvrátené tvrdenie žalobcu M. Š., že záložné právo zabezpečovalo len pohľadávku vo výške 60 000 €.

(73) Skutočnosť, že predmetom postúpenia na súčasného veriteľa (žalovaného S. G.) nebola zmluva ako taká, ale len pohľadávka zo zmluvy, nie je pre rozhodnutie právne podstatná. Postupník S. G. sa stal na základe zmluvy o postúpení veriteľom pohľadávky proti dlžníkovi M. Š. spolu s príslušenstvom a spolu s právami s ňou spojenými (vrátane zabezpečenia). Dôvod vzniku pohľadávky aj jej výška v čase postúpenia boli určené jasne a zrozumiteľne a nezameniteľným spôsobom. Predmetom postúpenia nemusel byť celý záväzkový vzťah. Nový veriteľ napríklad už nemá povinnosť poskytnúť peniaze dlžníkovi (táto povinnosť už bola splnená). Dlžník však jednoznačne má povinnosť poskytnúť plnenie zo zmluvy (vrátiť pôžičku) novému veriteľovi (§ 526 OZ). Je teda možné prisvedčiť tvrdeniu žalobcu M. Š., že postupník sa nestáva namiesto postupcu účastníkom zmluvy, avšak pre posúdenie merita sporu to nie je právne podstatné.

(74) Žalobca M. Š. tvrdí, že žalovaný S. G. nemohol meniť zmluvy o pôžičke a zmluvy o zriadení záložného práva, pretože nebol účastníkom týchto zmlúv. Tu však súd poukazuje na princíp zmluvnej voľnosti podľa § 2 OZ. Účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť v zásade akokoľvek, ak tým nie je porušený zákon. Ak sa tak stane platným právnym úkonom, potom tento právny úkon jeho účastníkov zaväzuje a sú povinní z neho svoje povinnosti plniť. Účastníci môžu uzatvoriť akúkoľvek zmluvu, ak neodporuje obsahu alebo účelu zákona (§ 51 OZ). Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by žalovaný S. G. sám menil zmluvu o pôžičke a zmluvu o zriadení záložného práva. Na základe neskorších právnych úkonov síce došlo k zmene rozsahu záväzku z pôvodnej zmluvy o pôžičke a k s tým súvisiacej zmene rozsahu zabezpečenia na základe záložnej zmluvy, avšak nestalo sa tak jednostranným aktom zo strany žalovaného S. G., ale na základe dohody žalobcu M. Š. so žalovaným S. G.. Súd má za to, že z dodatkov k zmluve o pôžičke, ako aj k záložnej zmluve celkom jednoznačne vyplýva vôľa ich strán. Je z nich zrejmé, čo nimi chceli dosiahnuť a tento účel nie je zákonom zakázaný. Až do vzniku sporu žalobca M. Š. neurobil žiaden úkon spochybňujúci obsah týchto dohôd. Nespochybnil, že je dlžníkom zo záväzku na vrátenie pôžičky vo výške 165 000 € žalovanému S. G. (napr. v liste zo dňa 7.11.2017 /č.l. 30 spisu 6C/8/2018/ túto skutočnosť potvrdzuje). Bráni sa len tvrdením o tom, že jeho dlh (sčasti) zanikol splnením. Je pravda, že dodatky č. 2 a č. 3 majú všetky náležitosti samostatných zmlúv o pôžičke (§ 657 OZ), nič to však nemení na povinnosti žalobcu M. Š. na ich podklade a na podklade pôvodnej zmluvy (z ktorej bola pohľadávka postúpená na S. G.) zaplatiť veriteľovi sumu spolu 165 000 €. Z dodatku č. 2 k zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vyplýva, že vôľou strán bolo, aby záložné právo pôvodne zriadené zmluvou zo dňa 05.09.2014, zmenené dodatkom zo dňa 09.02.2015, zabezpečovalo nielen pohľadávku na zaplatenie sumy 75 000 €, ale aj ďalšiu pohľadávku na zaplatenie sumy 30 000 € na základe dodatku č. 3 k zmluve o pôžičke. Aj dodatok č. 2 bol zapísaný do katastra nehnuteľností. Na základe riadne prejavenej vôle zmluvných strán teda riadne registrované záložné právo zabezpečuje pohľadávku žalovaného na zaplatenie sumy 105 000 €, a to sumy 75 000 € z titulu pôžičky poskytnutej žalobcovi M. Š. pôvodnou veriteľkou L. Y.Š. a sumy 30 000 € z titulu pôžičky poskytnutej žalobcovi M. Š. žalovaným S. G.. Na to, aby žalobca M. Š. preukázal,

že toto právo zaniklo uspokojením zabezpečenej pohľadávky, musel v konaní preukázať, že žalovanému S. G. zaplatil sumu 105 000 €, respektíve že dlh v tomto rozsahu zanikol (sčasti) iným spôsobom ako zaplatením. To sa podľa názoru súdu žalobcovi M. Š. nepodarilo.

(75) Žalobcovi M. Š. sa podarilo preukázať, že časť jeho dlhu vo výške 19 250 € zanikla započítaním pohľadávok dňa 17.5.2017 (č.l. 37 spisu 6C/8/2018, č.l. 30 spisu 6C/89/2017). Ďalej sa mu podarilo preukázať, že časť jeho dlhu vo výške 17 805 € zanikla zaplatením dňa 07.12.2017 (č.l. 38 spisu 6C/8/2018, č.l. 33 spisu 6C/8/2018). Nepodarilo sa mu však preukázať, že zaplatil aj sumu 67 945 €. Z tvrdenia žalovaného S. G. ďalej vyplýva (č.l. 40), že dňa 28.02.2018 mu bola zaplatená ďalšia časť istiny pôžičky, vo výške 30 000 €. Súd teda považuje za nesporné, že dlh žalobcu M. Š. zanikol do výšky 67 055 € (19 250 € + 17 805 € + 30 000 €). Celkový dlh zabezpečený záložným právom však bol vo výške 105 000 €. Nemožno teda konštatovať, že by žalobca M. Š. preukázal, že celý záložným právom zabezpečený záväzok zanikol splnením.

(76) Čo sa týka predloženého dôkazu - rukou písaných záznamov o platbách na č.l. 35 až 36 spisu 6C/8/2018, tento dôkaz podľa hodnotenia súdu nepreukazuje objektívnym spôsobom zaplatenie dlhu žalobcom M. Š.. Záznamy nie je možné považovať za kvitanciu v zmysle § 569 OZ. Chýba na nich totiž podpis veriteľa. Veriteľ (žalovaný S. G.) poprel, že by platby uvedené v prehľade od žalobcu M.Š. Š. prevzal. Prevzatie týchto platieb ako plnenia zo zmluvy o pôžičke poprela aj svedkyňa - predchádzajúca veriteľka L. Y.. Pravdivosť týchto záznamov síce potvrdzuje svedkyňa R.E. Y., tá však napokon pripustila, že bola svedkyňou odovzdania len dvoch splátok pôvodnej veriteľke, pri splácaní ostatných splátok nebola. Pôvodná veriteľka L. Y. pritom uviedla, že prijala od žalobcu M. Š. len platby súvisiace s požičaním motorového vozidla. Prijaté platby neboli splátkami pôžičky. Dôkazné bremeno preukázania tvrdenia, že dlh bol zaplatený čiastkovými hotovostnými platbami, zaťažuje dlžníka, v posudzovanom spore žalobcu M.Š. Š.. Ten však žiaden objektívny dôkaz preukazujúci toto tvrdenie v spore nepredložil. Preto súd toto jeho skutkové tvrdenie nepovažuje za preukázané.

(77) Zmluvné strany zmlúv o pôžičke mali v zmluve a dodatkoch dohodnuté, že dlžník je povinný plniť na účet uvedený v zmluve a dodatkoch. Ani porušenie dohodnutého spôsobu platby by nespôsobovalo, že by v rozsahu hotovostných platieb nezanikol dlžníkov dlh. V prípade, ak by z akéhokoľvek dôvodu došlo k zmene dohody o spôsobe platenia dlhu, respektíve aj ak by bez takej dohody veriteľ prijal plnenie v hotovosti, došlo by v rozsahu plnenia k zániku dlhu. Dôkazné bremeno o zániku dlhu má však dlžník. Preto mu ustanovenie § 569 ods. 2 OZ dáva možnosť odoprieť plnenie v prípade, ak mu veriteľ nevydá zároveň kvitanciu. Ak dlžník kvitanciu od veriteľa nežiadal a veriteľ prijatie plnenia poprel, potom je dlžník v konaní v dôkaznej núdzi. Súd môže v konaní vychádzať len z tých skutočností, ktoré pred ním vyšli najavo a ktoré vyplývajú buď zo zhodných tvrdení strán, alebo z vykonaného dokazovania. Len z jednostranného, dôkazmi nepreukázaného a protistranou nepotvrdeného tvrdenia dlžníka o tom, že časť dlhu zanikla splnením hotovostnými platbami, súd vychádzať nemôže.

(78) Tvrdenie žalobcu M. Š. o zániku dlhu v rozsahu 67 945 € nie je podľa názoru súdu hodnoverne preukázané ani ďalšími vykonanými dôkazmi. Z predložených výpisov z účtu síce vyplýva, že žalobca M. Š. robil pravidelné výbery zo svojho účtu, ktoré by mu dávali možnosť robiť hotovostné platby tak, ako uvádza, avšak z výpisu nevyplýva účel, na aký výbery uskutočňoval. Rovnako, ako to mohol robiť za účelom platenia splátok, mohol si z týchto výberov uspokojovať aj iné potreby, prípadne iných veriteľov. Samotné výbery, hoci s pravidelnou frekvenciou, teda nedokazujú, že žalovanému S. G. splácal dlh v splátkach. Zánik záväzku v tomto rozsahu nevyplýva ani z výpovedí svedkov. Žiaden zo svedkov osobne nevidel odovzdávanie peňazí. Jedine svedkyňa R. Y. uviedla, že bola 2 alebo 3-krát pri tom, keď žalobca M. Š. odovzdával peniaze pani Y., bolo to 1 020 €. Viackrát však pri odovzdávaní peňazí nebola. Svedkyňa Y. však vypovedala, že skutočne 4-5 platieb od žalobcu M.Š. Š. prevzala, avšak išlo o odplatu za požičanie auta. Tvrdenie svedkyne R. Y. o tom, že žalovaný S. G. priznal prijaté peniaze, keď bol u nich s bratom, nie je preukázané žiadnym iným dôkazom. Výpoveď svedkyne pritom môže byť ovplyvnená nielen jej dlhotrvajúcim partnerským vzťahom so žalobcom, ale aj tým, že v časti dlhu ručí za jeho splnenie na základe svojho ručiteľského vyhlásenia. Teda ani výpoveďou svedkyne R. Y. nebolo bez pochybností preukázané, že dlh žalobcu zanikol sčasti hotovostnými platbami. Inak sú výpovede svedkov len sprostredkované (popísali, čo počuli od strán). Svedok T. U. tvrdil, že žalovaný S. G. mal pripustiť, že mu žalobca M. Š. zaplatil sumu 68 000 €. Sám však odovzdanie peňazí nevidel, pričom žalovaný tvrdenie svedka poprel. Uviedol, že svoje tvrdenie myslel tak, že „ustúpi čiastočne z pôžičky“. Svedok žiaden záznam o stretnutí, kde mal žalovaný túto informáciu povedať, nemá, preto jeho tvrdenie nie je možné nijako preveriť. Dôveryhodnosť výpovede svedka znižuje aj jeho vzťah k žalobcovi M. Š., keď uviedol, že mu bezodplatne ako kamarátovi poskytol na užívanie svoju kanceláriu. Z toho vyplýva, že vzájomný vzťah svedka a žalobcu M. Š. by mohol viesť svedka k snahe pomôcť žalobcovi v konaní (rovnako ako svedkovia druhej procesnej strany mali z dôvodu rodinných a kamarátskych vzťahov motív

pomôcť v konaní žalovanému S. G.). Z výpovede ostatných svedkov súd žiadne relevantné informácie týkajúce sa merita sporu nezistil, pretože žiaden z nich nebol osobne prítomný pri splácaní pôžičky, ani neboli prítomní pri prípadnej dohode o zmene spôsobu splácania pôžičky. Tvrdenie žalobcu M. Š., že by mu žalovaný S. G. nepožičal ďalších 60 000 €, ak by mu predtým nevrátil nič zo skôr požičaných 75 000 €, súd považuje za ničím nepodložené. Z dodatku č. 3 k zmluve o pôžičke jednoznačne vyplýva, že v čase uzavretia dodatku bola výška istiny pôžičky 165 000 € (čl. II., kde je uvedené „Celkovo teda na základe tejto Zmluvy o pôžičke v znení dodatku č. 1, v znení dodatku č. 2 a v znení dodatku č. 3 poskytuje Veriteľ Dlžníkovi pôžičku vo výške istiny 165 000 EUR.“). Z uvedeného dodatku ani zo žiadneho iného dôkazu nevyplýva, že by v tom čase mala byť už časť pôžičky splatená.

(79) Súd teda dospel k záveru, žalobca M. Š.Č. nepredložil žiaden nespochybniteľný dôkaz, z ktorého by nepochybne vyplývalo, že celý jeho dlh voči žalovanému S. G., ktorý je zabezpečený do výšky 105 000 € záložným právom, zanikol splnením. Ním navrhnutí a vypočutí svedkovia priamo neboli prítomní pri odovzdávaní hotovostných platieb, ich uskutočnenie teda potvrdiť nemohli. Skutočnosť, že platby mali byť zaplatené, mali len z počutia, pričom títo svedkovia mali osobné (kamarátsky a partnerský vzťah), alebo aj finančné (ručiteľský záväzok) dôvody vypovedať v prospech žalobcu M.Š. Kvitanciu potvrdzujúcu plnenie hotovostných splátok dlhu žalobcu súdu nepredložil (hoci bez jej vydania plnenie mohol odmietnuť, prípadne mu ani nič nebránilo plniť na účet, tak ako to bolo v zmluve a v jednotlivých dodatkoch k nej dohodnuté) a žalovaný prijatie plnenia od neho poprel. Preto súd jeho žalobu o určenie, že záložné právo zaniklo z dôvodu splnenia zabezpečenej pohľadávky, zamietol.

(80) K výroku III. rozsudku:

(81) Podľa § 335 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietla alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

(82) Podľa § 336 ods. 1, ods. 4 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

(83) Súd vo veci sp. zn. 6C/87/2017 nariadil uznesením zo dňa 11.01.2018 sp. zn. 6C/87/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.3.2018 sp. zn. 17Co/52/2018 neodkladné opatrenie, ktorým nariadil žalovanému S. G. zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou zálohu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o žalobnom návrhu podľa ďalšieho výroku uznesenia. Druhým výrokom uznesenia súd uložil žalobcovi M. Š. v určenej lehote podať žalobu o určenie, že záložné právo zaniklo alebo o uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva na uspokojenie pohľadávky prevyšujúcej sumu aktuálneho zostatku dlhu žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2018.

(84) Žalobou, ktorú žalobca M. Š. podal na podklade výroku II. citovaného uznesenia je žaloba vo veci sp. zn. 6C/8/2018. V súvislosti s výsledkom tohto konania bolo potrebné rozhodnúť podľa § 335 ods. 1, s poukazom na § 336 ods. 4 CSP o nariadenom neodkladnom opatrení. Keďže bola žaloba vo veci samej zamietnutá výrokom II. tohto uznesenia, bolo potrebné v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami nariadené neodkladné opatrenie zrušiť. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto rozsudku. Nariadené neodkladné opatrenie stratí účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej o príslušnej časti predmetu konania, teda právoplatnosťou výroku II. tohto rozsudku.

(85) K výroku IV. rozsudku:

(86) Žalobca sa v tejto časti predmetu konania domáha zaplatenia sumy 10 000 €, ktorá predstavuje časť dlhu žalovaného na podklade zmluvy o pôžičke v znení jej dodatkov. Podľa žalobcu ide o časť dlhu, s príslušenstvom kde nastala splatnosť 24.07.2016, na podklade článku III. dodatku č. 3 zmluvy o pôžičke zo dňa 13.02.2017.

(87) Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

(88) Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

(89) Podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

(90) Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že celkový dlh žalovaného voči žalobcovi z titulu pôžičiek bol vo výške 165 000 €. Jeho splatnosť bola dohodnutá tak, že suma 30 000 € bola splatná 24.07.2016,

suma 75 000 € bola splatná 05.09.2016 a suma 60 000 € bola splatná 13.02.2018. Z celkového dlhu si žalobca uplatnil len zaplatenie sumy 10 000 €. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný žalobcovi zaplatil spolu sumu 47 805 € (17 805 € prevodom na účet dňa 7.12.2017 + 30 000 € dňa 28.02.2018 /žalobca zaplatenie tejto časti dlhu žalovaným nepoprel/) a časť dlhu vo výške 19 250 € zanikla započítaním pohľadávok. Spolu teda zanikol dlh žalovaného do výšky 67 055 €. V tejto časti zánik dlhu nebol sporný. Ostáva však ešte zvyšok dlhu vo výške 97 945 €. V tejto časti žalovaný zánik záväzku nepreukázal, pričom bližšie sa dôvodom, pre ktoré považuje zánik záväzku v tomto rozsahu za nepreukázaný, súd venuje v tej časti odôvodnenia tohto rozsudku, ktorá sa týka výroku II. Žalovaný bol teda povinný zaplatiť žalobcovi sumu 165 000 €, zaplatil mu však len sumu 67 055 €, preto je žaloba o zaplatenie sumy 10 000 € dôvodná.

(91) Čo sa týka úroku z omeškania, ten si žalobca uplatnil od 25.07.2016 do zaplatenia a viazal ho na nezaplatenie časti dlhu splatnej 24.07.2016. Súd vychádzal z toho, že žalovaný bol povinný na podklade dohody v zmluve splatiť časť pôžičky vo výške 30 000 € (prvú splátku) do 24.07.2016. Ku tomuto dňu však pôžičku v tejto časti nevrátil. Zánik záväzku do sumy 30 000 € preukázal predloženými dôkazmi čo do sumy 19 250 € ku dňu 17.5.2017 a čo do sumy 10 750 € ku dňu 7.12.2017 (vtedy preukázateľne zaplatil sumu 17 805 €). Časť dlhu splatnú 24.07.2016, vrátane tej časti, vo vzťahu ku ktorej si žalobca uplatňuje úrok z omeškania, teda zaplatil v celom rozsahu dňa 7.12.2017.

(92) Za obdobie od 25.07.2016 do zaplatenia (teda do 7.12.2017) vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania, a to až do zaplatenia uplatnenej časti pohľadávky. Jeho výška je v súlade s § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. 5% ročne a kapitalizovaná výška úroku z omeškania z uplatnenej časti dlhu (t.j. z jeho časti do výšky 10 000 €, ktorá mala byť podľa dohody zaplatená 24.07.2016 a bola nepochybne zaplatená až dňa 7.12.2017) je v sume 686,30 € ($10\,000\ \text{€} \times 0,05 / 365 \times 501$ dní). Žalovaný teda bude povinný na základe výroku IV. tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 10 000 € z titulu nezaplatenej istiny pôžičky a sumu 686,30 € z titulu nezaplatených kapitalizovaných úrokov z omeškania (od prvého dňa omeškania po zaplatenie časti istiny splatnej 24.07.2016).

(93) Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(94) Keďže súd zaviazal žalovaného rozsudkom na plnenie, určil na splnenie povinnosti lehotu. Keďže na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty dôvod nezistil, lehotu určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

(95) K výroku V. rozsudku:

(96) Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(97) Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(98) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o jeho trovách. Súd sa pri rozhodovaní o trovách riadil tým, že žalobca bol v spore v celom rozsahu úspešný, preto mu súd proti neúspešnému žalovanému priznal plný nárok na náhradu trov konania. Keďže žalobca bol úspešný aj v tej časti predmetu konania, o ktorej sa pôvodne viedlo konanie pod spisovou značkou 6C/8/2018, súd túto skutočnosť premietol aj do výroku V. rozsudku a výslovne určil, že žalobca (S. G.) má proti žalovanému (M. Š.) nárok na náhradu trov oboch konaní (sp. zn. 6C/8/2018 aj 6C/89/2017). O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením súdny úradník.

(99) K výroku VI. a VII. rozsudku:

(100) Podľa § 253 ods.1 CSP ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, súd jej môže uložiť povinnosť zložiť preddavok.

(101) Súd žalovanému uložil uznesením zo dňa 12.12.2018 č.k. 6C/89/2017-88 povinnosť zaplatiť preddavok na trovy dôkazu - vyluchu svedkyne L. Y.. Žalovaný preddavok zložil dňa 31.1.2019 vo výške 30 €. Preddavok bol zúčtovaný účtovným dokladom č. 04012019 dňa 1.2.2019 pod položkou registra 2, rok 2019. Na pojednávaní dňa 27.03.2019 bol vykonaný vyluch svedkyne L. Y.. Tá si však náhradu trov svedeckej výpovede (svedočné) neuplatnila. Keďže zo zloženého preddavku žiaden nárok uspokojený nebol, je potrebné tento v celom rozsahu vrátiť žalovanému, ktorý ho zložil. Súd zároveň vydal pokyn pre účtárňu, aby vrátenie zaplateného preddavku zrealizovala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku okrem výrokov VI. a VII. možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na toto podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu prva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.